UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. v. post d[omi]nicam. ij. Quad. Textus eua[n]gel[ij]. Lu. xvi. ca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

ꝛ.ꝑ oi͞b ſufficient. Lȝ ei chꝛi͞ paſſio ſuf-
ficiẽs ꝑciu͞ fuerit ad redimẽdu͞ om͞s ho
mines q̄ fuerūt/ſunt/ꝛ erūt/ ꝛ eſſe pn͞t:
tn͞ nō habȝ efficaciā niſi in his q̄ ꝯiūgu͞
tur chꝛo. Chryſ. in hom̄. Quantūcūqꝫ
ꝗ tu hu͞iliatus fueris/nō poteris tantu͞
deſcẽdere ꝗ̄tu͞ dn͞s tuus. Hec ille. In
hac pte Ozige. tangit documentu͞ vnu͞
moralr̄ di. Eccliaꝝ ꝗ ꝑncipes imitari
debent chꝛm̄ acceſſibilē ꝛ mulierib lo-
quentē: ꝛ pueris man⁹ imponentē: ꝛ di-
ſciplis pedes lauantē: vt ꝛ ipi ſimiliter
faciāt fratrib. Nos autē tales ſum⁹ vt
etiam ꝑncipu͞ excedere ſupbiam vide-
amur: vel nō intelligētes/vl' ꝯtẽnentes
mandatu͞ chꝛi: ꝛ q̄rimus ſic reges acies
ꝑcedentes: ꝛ terribiles nos/ac acceſſu dif
ficiles maxime paupib exhibem⁹: nul-
lam affabilitatē habētes/vl' hn͞c ad nos
ꝑmittētes. Hec ille. Eſt etiā ſciendu͞
moralr̄ ꝙ ōs in hac vita hȝ tres calices
vt colligit ex ſcꝑturis. Prim⁹ eſt plen⁹
balſamo. i. innocentia ꝛ gr͞a: in q̄ bibit
chr͞s ꝛ oēs ſcti. Et vt colligit Ioā. iiij.
in illis v̄bis q̄ biberit ꝛc. ſignu͞ ꝙ aliq̄s
biberit de iſto calice: eſt ꝑmo mu͞dane
ſitis extinctio. Et ſcd͞o eſt mēte in cele-
ſtibus habitatio. Et t͞tio eſt mētis exul
tatio. Sic em̄ ſup̄ nubes ſp̄ eſt ſerenu͞:
ita ꝛ ſemꝑ eſt gaudiu͞ in mēte eleuata.
Scd͞s aūt eſt plen⁹ abſinthio pn͞ie: in q̄
bibit magdalena ꝛ oēs penitētes q̄ ꝑdi
derūt grām potatā in ꝑmo: ꝛ eā inuene
rūt per potu͞ ſcd͞i. Terti⁹ eſt plen⁹ ſan-
guie/ꝛ eſt calix dn͞ice paſſiōis: de q̄ h̄ di
cit. in q̄ bibit chr͞s ꝛ oēs martyres. Hic
ſanguis dealbat ſic alij maculāt: q2 ha-
bet naturā lactꝭ. Sic ei lac eſt ſanguis
bis coct⁹. ſ. in venis ꝛ in mām̄illis cui⁹
decoctiōis v̄tute v̄ſus eſt in albedineȝ:
ſic ſanguis chꝛi ē alb vt lac: q2 fuit bis
coctus: igne amoꝛis: ꝛ igne dure paſſio
nis/ac doloꝛoſe imaginatōis. Nā chr͞s
mox vt fuit cōceptus/inq̄tu͞ hō ſuā paſ
ſionē totā vidit. Vn͞ ſp̄ eam in memo-
ria ſic retinuit: ꝙ nec vnā diē vel nocteȝ
ſine doloꝛe trāſiuit. pſ. Defecit in do-
loꝛe vita mea: ꝛ anni mei in gemitib.
Habet etiā poſt hanc vitam tres alios
Primus eſt plenus mero. i. celu͞ in q̄ eſt
glia ſctōꝝ: in q̄ bibunt ſancti in patria:
nos v̄o aliq̄s guttulas ꝑguſtam⁹. Se-
cūdus eſt plen⁹ vino mixto: vt purgato
riu͞ in quo bibunt alique aie: ꝛ ibi im-
miſcet gr͞a pene/ꝛ ſpes timoꝛi delatio-
nis glie: ꝛ cōſolatio cu͞ doloꝛe. Terti⁹
eſt plen⁹ fece. i. ifern⁹ in q̄ bibūt aliq̄ cu͞
moꝛtali decedētes: in q̄ ſunt vel erūt ſꝫ
aliq̄s feces omniu͞ elemētoꝝ ꝛ mixtoꝛu͞
purgato mu͞do in die iudicij.

Feria. v. poſt dn͞icam. ij. Quad.
Textus euāgel'. Lu. xvi. ca.

Homo q̄daȝ erat diues:
et induebat purpura ꝛ
byſſo: et epulabat quo-
tidie ſplendide ꝛc.

Homo quidam erat
diues ꝛc. Luce xvj. Vide do
minica prima poſt feſtum tri
nitatis.

Fer. vi. poſt dn͞icam ij. Quadra.
Textus euāgel'. Matt. xxi.

Homo erat paterfamili
as q̄ plātauit vineā ꝛ ſe
pem circu͞dedit ei: ꝛ fo-
dit in ea toꝛcular: ꝛ edi-
ficauit turri: ꝛ locauit eā agri-
colis: ꝛ ꝑegre ꝑfectus eſt. Cum
aūt tp͞s fructuu͞ appꝛopinq̄ſſet
miſit ſeruos ſuos ad agricolas
vt acciperent fruct⁹ ei⁹. Et agrico
le appꝛhenſis ſuis ei⁹: aliu͞ ceci-
derūt: aliu͞ occiderūt: aliu͞ v̄o lapi-
dauerūt. Iteru͞ miſit alios ſuos
pl'es pꝛioꝛib et fecerūt ill' ſilr̄.
Nouiſſime āt miſit ad eos filiu͞
ſuu͞ dicēs. Verebunt filiu͞ meu͞
Agricole aūt videntes filiu͞ dixe-
rūt intra ſe. Hic eſt heres: veni-
te occidam⁹ eu͞: ꝛ habebim⁹ he-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

reditatẽ eius. Et appꝛehẽſum eũ
eiecerũt extra vineã. et occide=
runt. Cum ergo venerit dñs vi
nee qd faciet agricol' illis? Aiũt
illi. Malos male pdet: et vineã
ſuã locabit aliis agricolis qui
reddant ei fructũ tꝑibus ſuis.
Dicit illis ieſus. Nunq̃ legiſtis
in ſcripturis: lapidẽ quẽ repꝛo=
bauerũt edificãtes hic fact' eſt
in caput anguli: a dño factũ eſt
iſtud. ⁊ eſt mirabile ĩ oculis no=
ſtris? Ideo dico vobis: q2 aufe=
retur a vobis regnum dei: ⁊ da=
bitur genti faciẽti fruct' eius.
Et qui ceciderit ſuper lapidẽ
iſtũ confringet'. ſuꝑ quẽ ṽo ceci
derit ꝯteret eũ. Et cũ audiſſent
pꝛincipes ſacerdotũ ⁊ phariſei
parabolas eius: cognouerũt q̈
de ipſis diceret. Et querẽtes eũ
tenere timuerũt turbas q̃m ſicut
ꝓphetam eum habebant.

Homo erat paterfa=
milias q̇ plantauit vineã ⁊c.
Mat. xxi. In pn̄ti euange
lio tangunt' tria puncta: q̃ ſũt
Locatio/ Exactio/ ⁊ Exterminatio.

Quãtũ ad pmũ tangit' locatio vinee
quã patfamilias locauit malis agricol'.
Et q2 euãgeliũ eſt parabolicũ opꝫ ſen
ſum lr̃alẽ ſumere iuxta tranſſũptiua ſi=
gnificata dictionũ. Chrẽs ḡ volẽs decla
rare q̈ pncipes ⁊ maiores iudeoꝝ erant
occiſuri chꝛm: nõ ex ĩgrãtia q̃ſi eum nõ
cogſcerẽt: ſꝫ ex malicia peccãtes: et q̈ ꝑ
tali ac tãto ſcelere merito erant pituri:
dixit ꝑabolice. (Hõ erat patfamilias)
.i. de' ſm Chryſ. Qui hõ dr̄ noie nõ na
tura: ſilitudine nõ ṽitate. Et itellige ḋ
deo pꝛc. Pater ṽo familias dict' eſt: q2
vt ait Lactanti': de' hoies ꝑ liberis hꝫ
quos ꝓduxit nõ gñatiõe ſed creatione.
(Qui plantauit vineã) .i. ppl'm iudaicũ
ſm Hiero. quẽ plantauit i tra ꝓmiſſio=
nis tranſlatũ de egypto. Juxta illḋ pſ.
Vineã de egypto trãſtuliſti. De hac vi
nea dr̄ Eſa. v. Vinea dñi ſabaoth dom'
iſrael eſt. (⁊ ſepẽ circũdedit ei) ad cuſto
diã vinee. Eſt aũt ſepes hui' vinee ſm
Hiero. vel mur' vrbis vl' angeloꝝ pſi=
diũ. Et loqt' Hiero. ḋ vrbe regia. i. hie=
ruſalẽ: q̃ ſepta muro pt̄ dici tota vinea
ſepta: q2 ipa erat caput ⁊ ps pncipal' ſꝫ
Chryſ. ṽo eſt cuſtodia ſcrõꝝ patrũ: q̇ ꝑ
muro fuerũt illi pplo. ſm Orig. aũt eſt
dı̄ cuſtodia: ſꝫ hec ꝯſueuit eẽ ꝑ angelos
ſeu mediãtib' angel': maxie ſm Hugo.
cardi. q̇ dic̃/ q̈ de' habuit imediatã cu=
ſtodiã ppli vſq3 ad ꝯflatõez vituli: ⁊ ab
inde eã cõmiſit Michaeli.   Nota tñ
q̈ aliḋ ẽ cuſtodia/ aliḋ r̃gimẽ ppli. De'
eñ ſm ſ. Tho. in. j. ij. regnauit ſuꝑ pplꝫ
imediate/ vſq3 ad petitionẽ reg̃ tẽpoꝛe
Samuel'. (⁊ fodit i ea toꝛcular) .i. alta=
re holocauſtoꝝ ſm ſ. Tho. et Hiero. et
foꝛte mouet' hac rõne. Quia ſic ꝑ toꝛcu
lar expmit' ſanguis vuarũ. i. vinũ. ita ꝑ
altare expmebat' ſanguis hoſtiaꝝ ñ effe
ctiue/ ſꝫ finalit': q2 ꝓpt' h' iugulabant' ef=
fuſo ſanguie vt i altari offerri potuiſſet
ſm Hila. ṽo eſt ꝓphaꝝ doctrina i q̃ ma
gis expmit'. i. declarat' ṽtus ṽboꝝ moy
ſi i lege. ſm Chryſ. autẽ eſt ṽbũ dei: qḋ
hoiem cruciat ꝯtradicẽte carnis natu=
ra. Verbũ aũt dei copioſiꝰ fuit i pplo
tã vocale q̃3 ſcptũ. (Et edificauit turri)
.i. tẽplũ ſm Chryſ. qḋ i ſcpturis appel
lat' turris. Juxta illḋ Malachie. iiij. Et
tu turris nebuloſa filie ſion. Vl' cogni
tio nomis dei ſm ſ. Tho. Vl' ſm Hila.
in turre eminẽtia leg̃ expmit': eo q̈ i cẽ=
lũ ꝑueheret: ⁊ ex ea poſſet q̇s aduentũ
chꝛi ſpeculari. (⁊ locauit eã) .i. ſub certa
mercede cõſtituit (agricolis) .i. Moyſi
⁊ Aaron ſm ſ. Tho. ⁊ ſucceſſoꝛib' coꝝ:
q̇ꝝ erat regere ppl'm ⁊ vineã gubnare.
Chryſ. Tũc vineã locauit qñ ꝑ legẽ cõ
ſtituti ſt' ſacerdotes ⁊ leuite: ⁊ ꝓcuratio
nẽ regẽdi ppl'm ſuſceperũt. hec ille. In
tendũt ḡ iſti dicere/ q̈ dñs curã ppli cõ
miſit ſacerdotib' hac lege: vt ipi ſacer=
dotes ex vinea. i. pplo haberẽt decimas
⁊ pmitias ⁊ alias oblatiões tꝑales: de'
ṽo hẽret i gl'iam ſuã opa bona q̃ ꝓduce=

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ret vinea mediãte ſacerdotũ cultura:q̄
ↄ̄ſiſtebat i exhortãdo pplm ꝟbo ꝛ edifi
cãdo exẽplo ꝛ adiuuãdo oꝛonis ꝛ ſacri-
ficioꝝ ſuffragio(ꝛ ꝑegre ꝓfect⁹ ē) n̄ mu
tãdo locũ cũ vbiqꝫ ſit ſic ꝛ vbiqꝫ opaꝶ.
ſꝫ ſm Hiero. ꝛ ſ. Tho. relinq̄ndo vini-
toꝛib⁹ libeꝝarbitriũ opandi vl' ociandi.
Vl' ſm Chryſ. i homel. ꝑegre ꝓfect⁹ ē
.i. lõganimitatẽ habuit:nõ ſꝑ iducẽs pe
nã ꝓ pctis eoꝝ. Vel ſm Orig. q2 dñs q̄
in deſerto vbi legẽ dedit ꝛ locauit vineã
cũ eis erat i colũna nubis ꝑ diẽ ꝛ i colũ-
na ignis ꝑ noctẽ:neq̄q̄ poſtea ſilr appa
ruit ill'. In hac ꝑte eſt documẽtũ alle-
gorice ꝓ ſacerdotib⁹ noue leg:qđ Chry
ſo. tãgit di. Sic colon⁹ q̄uis d ſuo mu
nere obtulerit dño nõ ſic eũ placat quõ
ſi d vinea ei⁹ reddit⁹ ei obtulerit: ſic et
ſacerdos n̄ tm̄ ꝓpꝫ ſuã iuſticiã placet dō:
quõ ſi pplm dei i ſctitate docuerit: qm̄
ſpi⁹ iuſticia vna ē:ppli aũt mltiplex. hec
ille. Et nõ intẽdit Chryſ. ꝙ pl⁹ placcat
deo ſacerdos mal⁹ faciẽs pplm eẽ bonũ
q̄ bon⁹ habẽs pplm malũ:ſed ꝙ de⁹ pl⁹
letaꝶ in bono ppli q̄ i bono ſacerdotis:
q2 cõmunioꝛa ſũt melioꝛa. Intẽdit etiã
Chryſ. ꝙ allegoꝛice iſta itelligunꝶ dicta
de chriſtianitate:ſic lr̃alit d ſynagoga.
Hui⁹ vinee palmites ſũt hoies q̄ꝝ ali-
q̄ herent viti.i.chro ꝑ fidẽ: ſꝫ nõ fructi-
ficãt ꝑ charitatẽ:vt mali chriani. Alij
ꝟo nec herent/nec fructificãt:vt hereti
ci ꝛ oẽs ifideles. Quidã ꝟo herẽt ꝛ fru
ctificãt:vt ſcti. Sepes ē angelica cuſto-
dia. Toꝛcular eſt crux i q̄ chrs eſt calca
tus vera vua nata de vite que eſt virgo
Que vua fuit alba i natiuitate ꝑ puri
tatẽ/rubea i cruce ꝑ cruoꝛẽ/ꝛ nigra i ſe
pulcro ꝑ moꝛt liuoꝛẽ. Turr ē ipa fides
q̄ reſiſtiꝶ hoſtib⁹:ꝛ q̄ futura ꝓuidemus
Moꝛalit aũt iſta vi (anteq̄ fiant.
nea eſt aĩa. vitis potẽtie. palmites ſunt
ꝟtutes ꝛ opa. ſepes libeꝝarbitriũ. toꝛ-
cular timoꝛ. turris ſpes. agricola hõ:ſer
ui req̄rẽtes fructũ ſũt ꝓlati ꝛ ãgeli. Iſta
vinea ſm Chry. ꝓduc gẽmas bonaꝝ co
gitationũ:ꝛ floꝛes bonaꝝ volitionũ:et
fruct⁹ bonaꝝ opationũ. Eſt aũt planta
ta in coꝛꝑe. Prio vt nõ deeſſet vniuerſo
ſuba q̄ ſimul eſſet coꝛꝑalis ꝛ ſpiritual.

Scđo vt ꝑ coꝛp⁹ adq̄rat ſciaꝫ ꝛ ꝟtutes
q̄b⁹ naturalr eſt ꝓuata:ſic q̄b⁹mõi nõ hꝫ
niſi i q̄buſdã ꝓncipijs. et Tertio vt glo
rificeꝶ i ↄ̄tẽplatiõe deitat ꝑ itellectũ:ꝛ
Quãtũ ad ſcđz (hũanitat ꝑ ſenſũ.
tangiꝶ exactio fructuũ a colonis. Vbi
aduertẽdũ eſt/ꝙ de⁹ a colonis hui⁹ vi-
nee vt erãt coloni:nihil aliđ exigebat q̄
vt pplm erudirẽt ꝛ tenerẽt in timoꝛe et
amoꝛe dei:inq̄ntũ ꝟo erat q̄daꝫ ꝑſone:
exigebat ab eis n̄ ſctitatẽ ppli/ſꝫ ꝓpriã.
Vbi ḡ tales coloni auertebãt a dō n̄ ſo
lũ nõ reddebãt fructũ d vinea:ſꝫ illũ ne
gabãt qđ peius ē:peſſimũ ãt cedere fru
ctuũ exactoꝛes. Di ḡ (Cũ aũt tps fru-
ctuũ appropinq̄ſſꝫ) Iſtđ tps ſꝫ ſ. Tho.
eſt tps ſeq̄ns legẽ datã ꝛ plãtatiõeꝫ vi-
nee i t̄ra ꝓmiſſiõis. (miſit ſuos ſuos). i.
ꝓphas ſm ſã. Tho. ꝛ Chry. ꝛ Hila. (ad
agricolas) .i. ad ſacerdotes et rectoꝛes
ppli (vt accipent fruct⁹ eius) .ſ. vinee.
Eſt ãt ſciẽdũ ꝙ fruct⁹ iſti expectati a
dño d vinea:vt dictũ ē:nihil ſũt aliđ q̄
timoꝛ ꝛ amoꝛ ppli ad deũ. Iſti ãt potiſ
ſimũ dependebãt a ſacerdotib⁹. Vnde
Chry. ſacerdotiũ aſſimilat ſtomacho q̄
languẽte ifirmanꝶ oia mẽbꝛa:ꝛ radici q̄
viciata palleſcũt folia. Ad h ḡ ꝙ iſta
vinea fructificaret ſm bñplacitũ dei re
q̄rebaꝶ Prio:ꝙ ſacerdotes eẽnt i ſe bo-
ni ꝛ iuſti. Scđo:ꝙ docerẽt pplꝫ i via ve
ritat/arguẽdo q̄ ad mala:ꝛ exhortãdo q̄
ad bõa ꝟbo ꝛ exẽplo. Tertio:ꝙ oꝛarẽt ꝛ
ſacrificarẽt ꝓ illo. Oñ ḡ ꝓphe arguebãt
ſacerdotes in aliq̄ hoꝝ triũ negligẽtes:
exigebãt ab eis fructũ vinee inde depẽ
dentẽ. Hoc aũt fecerũt mlti ex ꝓmis ꝓ
phet:ſꝫ fuerũt male tractati. Vñ ſeq̄ꝶ.
(agricole ãt) .i. rectoꝛes ppli (ap̄phẽtis
ſuis ei⁹:aliũ occiderũt:aliũ ꝟo lapidaue
rũt) Nã ſm Hiero. Hieremias fuit ce-
ſus: Eſaias occiſus;imo vt tradunt he
brei fuit tanq̄ lignũ ſerrat⁹ ad ꝓceptũ
reg Manaſſe. ꝛ Zacharias lapidatus
int tẽplũ ꝛ altare ad ꝓceptũ. ſ. reg Io-
as:vt patꝫ. ij. Paral. xxiiij. (Iteꝝ miſit
alios ſuos plures ꝓoꝛib⁹) q2 ſm Hila.
poſt ꝓdicationẽ ꝓmoꝝ ꝓpheraꝝ dñs ma
gnũ ꝓpheraꝝ numeꝝ miſit. Nã vt patꝫ ex
libꝛis Regũ:erãt in pplo dei ꝓphetarũ

collegia ſic̄ mō ſᷓ in ſctā eccl̄ia monaſteria religioſoꝝ. Et ſic ds nō abſtulit ab eis ſuā miſc̄diam ꝓpᷓ occiſonē ꝑmoꝝ ꝓpheraꝝ. ſed auxit ſm Chryſ. ⁊ aucta dī miſc̄dia/ augebatᷓ iudeoꝝ malicia. Vñ vt idē dt: ↄtra dei clemētiā malignitas hūana certabat. Hec ille. Jō ſeqᷓ (⁊ fecerūt illis ſilr) Quidā tñ vt Rab. volunt ꝑ ꝑmos ſuos poſſe itelligi Moyſen ⁊ Aaron q̇ ceſi fuerᷓt lingue flagello. ꝑ ſc̄dos ꝓo ꝓphetas. Sꝫ iſta expō nō mutū ↄgruit textui (nouiſſime aūt miſit ad eos filiū ſuū dī.) Chryſ. in hom̄. Quare āt nō ↄfeſtim miſit? Vt ex his īnq̇t q̄ ad alios fecerāt/ ſeipos accuſarent: ⁊ furorē dimittētes verecūdarentᷓ ꝓpᷓ filiū venientē. Hec ille. Vñ ſequitᷓ (Forte verebuntᷓ filiū meū) Dic̄ autē forte ſm Chry. nō q: iḡᷓret pꝛfamilias q̇d futuꝝ ſit/ cū ip̄e ſit dus: ſed vt oñdat arbitriꝫ libertatē. Poterāt em̄ agricole vereri filiū ⁊ nō vereri. Dic̄ aūt: verebuntᷓ ſm eūdē: vt oñdat ꝙ ad pñtiā chr̄i ſibi ꝓmiſſi debuiſſent ↄfūdi ⁊ erubeſcere: q: pctm̄ coꝝ magnū erat ⁊ oi excuſatione ꝑuatū. Quidā aūt coꝝ ſm Orig. veriti ſᷓ filiū vt q̇ in eū crediderᷓt: ſed tñ maioꝛ ꝑs verita nō eſt. de q̇bꝫ ſeq̇ᷓ. (Agricole aūt vidētes filiū dixerᷓt. Hic eſt heres) cui. ſ. nō ſolū vinea ſynagoge iudeoꝝ: ſꝫ etiā gentes ſᷓ ꝓmiſſe in hereditatē/ tanq̄ oim regi ⁊ dño. Ex his patꝫ ſm Hiero. ⁊ Chryſ. ꝙ iudeoꝝ ꝑncipes nō ꝑ iḡᷓrātiā: ſꝫ ꝑ malicīā ⁊ inuidiā peccauerᷓt: q: coḡuerūt illū quē crucifixerᷓt eſſe filiū dei. Nō eſt aūt intelligendū ꝙ Hiero. ⁊ Chry. dicūt: ꝙ iſti coḡuerint chr̄m eſſe filiū dei ꝑ naturā et veꝝ deū. vt ꝑtꝫ ꝑ s. Tho. iij. ꝑ. q. xlvij. ſi em̄ coḡuiſſent/ nūq̄ deū gl̄ie crucifixiſſent. vt dt. j. Coꝛ. ij. ſed dicūt ꝙ cognouerᷓt illū filiū dī ꝑ excellētiā gr̄e. Dic̄ tñ s. Tho. ſuꝑ Mat. ꝙ coḡuerūt eū dei filiū ſcꝫ ꝑ naturā ex cōiecturis: ſed nō certe. Vide de hᷓ dñica. j. in q̄dragesima. Ex ꝟb tñ patriſſa. ↄcludit Chry. ꝙ ſit fili⁹ dei ꝑ naturā/ ⁊ nō ꝑ gr̄am ſolū: alioq̇n et ꝓphete poſſent dici filij dei. Sꝫ tñ vt dt Chry. poſtq̄ intrauit in tēplū/ ⁊ eiecit vendētes ⁊ emētes ſic cogitauerᷓt. Jam ceſſabit cōſuetudo hoſtiaꝝ q̄ ad lucrūꝫ nr̄m ꝑtinēt: ⁊ icipiet ꝓpl'ſ offerre ſacrificiū iuſticie qd ad gl'iam ꝑtinet dei. Vñ iam nō erit ꝓpl'us iſte nr̄a poſſeſſio. Vñ tūc cogitauerᷓt illū occidere dicētes (venite occidam⁹ eū: ⁊ nr̄a fiet hereditas) . i. nos fructū ex ꝓpl'o ꝑcipiem⁹: ſm mentem Chry. Vel ſm Rab. nr̄a fiet hereditas. i. ſtabit fides nr̄a q̄ eſt ſm legꝫ/ ⁊ nō illa q̄ eſt ſm eū. Et intēdit Raba. id qd dt s. Tho. ſcꝫ q: timuerūt ꝑdere dñium ꝓpl'i: qd hēbāt ex lege. Vñ ⁊ ꝓpᷓ hᷓ ↄſpirauerūt in mortē chr̄i: ne venirēt romani ⁊ auferrent eis locū ip̄oꝝ. (Et appꝛhēſuꝫ eū) in horto (eiecerᷓt extra vineā). i. extra hierl'm ſm Hila. Vel ſm Orig. hᷓ dt: q: habuerūt eū q̄ſi alienū a vinea ⁊ a colonis. Sed nota ꝙ Mat. dt: eiecerūt ⁊ occiderūt: in ſignū q ꝑmo eiecerᷓt extra coꝛ ſuū. deinde crucifixerᷓt Marc⁹ ꝟo dt: occiderūt ⁊ eiecerūt: in ſignū. ſ. ꝙ p⁹ mortē eiecerūt eū: dū apl'os ad gentes ire cōpulerūt. (⁊ occiderūt) in ligno crucis ſuſpendētes. Jn hac pre documentū allegorice eſt pro ſacerdotibus auaris et malis. de q̄ dicit Chryſ. Hec cogitatio ⁊ nr̄a erit hereditas/ cōmunis eſt oim ſacerdotū carnaliū q̇ nō ſunt ſolliciti quō ꝓpl'us viuat ſine pctō: ſed aſpiciunt q̇d in eccl̄ia offeratᷓ: ⁊ hoc extimāt ſacerdotij ſui lucꝝ. Hec ille.

Quātū ad tertiū tangitᷓ exīminatio que fienda erat de ingr̄to ⁊ ↄtumaci populo: cū dicitᷓ (Cum ḡ venerit dñs vinee) ad faciendū compotū et vindictaꝫ de illis agricolis/ qd tunc fuit quando Titus obſedit Hierl'm. Vel ſm Origeñ. qñ chr̄s a mortuis reſurrexit (quid faciet agricolis ill'?) Orig. Jnterrogat q̇dem dñs: non ꝙ ignoret q̇d reſpōſuri ſint: ſed vt ꝓpꝛia rñſione damnentᷓ. Hec ille. (aiunt illi: Malos) colonos (male). i. acerbe (ꝑdet) gladio/ fame/ ⁊ captiuitate (⁊ vineā ſuā). i. ꝓpl'm ſuū: vel eos q̇ ex iudeis crediderūt (locabit aliis agricolis). i. apl'is ſm s. Tho. ⁊ Orige. q̇ curā ſuſceperᷓt regēdi ꝓpl'm dñi: nō ſolū eū q̇ ex iudeis: ſed etiā eū q̇ ex gētib⁹ credidit: q: factū eſt vnū ouile ⁊ vn⁹ paſtoꝛ (Qui reddant ei fructum tem

poꝛib⁹ ſuis).i.q̄ cõſeruēt ꝑplm dei in ti-
moꝛe ⁊ amoꝛe ad deū : culturādo vineā
mō ꝑexpoſito. Apl̄i em̄ vniuerſū mōm
ſubiecert timoꝛi ⁊ amoꝛi ieſu chꝛi:ſub-
uerſa ⁊ deſtructa penit⁹ nephādoꝝ de-
monū cultura. Sic aūt dr̄ Chꝛy. iſti ve
rū rn̄derūt:q2 ꝟitas ipis violentiā fec̄.
Hec ille. Et vt dr̄ Oꝛige. veꝝ dixerūt
ꝯ ſe:ſed nō ex ſe:ſic̄ ⁊ nec̄ caiphas. Sꝫ
h̄ eſt q̄ſtio quā mouet Augu. de cōſen.
euā.q2 Marc⁹ dic̄ illa ꝟba:malos ma-
le pdet/dixiſſe dn̄m. Matth. ꝟo dr̄ illa
dixiſſe iudeos. Ad h̄ dr̄ Augu. vbi ſup̄
dupl̄r. Prio ꝙ ꝟba iſta in Marco tal̄r
ſūt poſita ꝙ poſſint itelligi dicta a dn̄o
⁊ a iudeis: q2 poſt chꝛi interrogationeꝫ q̄
dixit.q̄d faciet dn̄s vinee: ſtatim ſeq̄t:
pdet malos colonos. Et licꝫ ibi nō di-
cat ꝙ illi h̄ dixerint:tn̄ pōt ſubintelligi.
Scd̄o ꝙ iſta ꝟba p̄mo ꝓtulerūt iudei:
⁊ ſcd̄o ipe chꝛs ea reſumpſit. ⁊ ſic attri-
buunt poſt⁹ dn̄o:q2.veꝝ dixert: ⁊ ꝟitas
etiā dixit eadē reſumendo. Et iſto ſcd̄o
mō ſoluit etiā Chꝛyſ. ⁊ s. Tho. ſcꝫ ꝙ il
la ꝟba bis fuerūt ꝓlata. Sꝫ eſt alia q̄ō
quā etiā mouet Aug. q̄ vt dr̄ magis vr
get. Naꝫ b. Lucas dr̄ ꝙ p̄dcā ꝟba dixit
dn̄s:iudei ꝟo dixerūt (Abſit).i.nō oc
cident cultoꝛes:vel ipi nō occidēt chꝛm
vt ꝯn̄ter etiā talia nō patiāt. Ergo nul
lo mō iudei illa ꝟba dixerūt: ſed ꝯtrū.
Ad h̄ dr̄ Aug. vbi ſ. ⁊ Chꝛy. ⁊ s. Tho
mas.ꝙ ibi mlti errāt.⁊ q̄dam dixerūt:
malos male pdet.ſ.amici chꝛi ſꝫ Aug.
vel q̄ nō itelligebāt parabolā ſꝫ Chꝛy.
q̄dam ꝟo dixert/abſit.ſ.illi q̄ ꝯtra ſe in
tellexerūt dictā eſſe pabolā ſm Augu.
⁊ Chꝛyſ. Vel ſm Chꝛy. ⁊ Mag. hiſt.
illimet oꝛe dixerūt/abſit:coꝛde ꝟo dixe
runt: malos male pdet. ⁊ btūs Matt.
retulit eos dixiſſe q̄ō mēte dicebāt. Vl
ſm s. Tho. p̄mo dixerunt: malos male
pdet. poſt vidētes hoc eſſe ꝯtra ſe dictū
dixert/Abſit. Qualitcūq̄ tn̄ fuit/dn̄s
approbauit ſniam dicentiū:malos ma-
le pdet:⁊ ſcp̄turā pbat ꝙ ipi erāt repro
baturi chꝛm: ⁊ ꝯn̄ter perituri. Ad hu
ius ġ euidentiā ſciendū eſt ꝙ q̄dā dicūt
ꝙ ad lr̄am lapis fuit in tēplo Salomo-
nis mltotiēs reprobat⁹: ſed poſt in fine
edificij in angulo oib⁹ ſtupentib⁹ mira-
biliter eſt coaptat⁹. Hoc videt ſentire
magr̄ hiſt. q̄uis h̄ nō affirmet:ſed reci-
tet. Quidā ꝟo dicūt h̄ nō eſſe veꝝ. Vn̄
hebꝛei apō iudeos autentici exponētes
paſſum illū/nunq̄ tale aliq̄d retulerūt:
ſed illū lapidē metaphoꝛice ſumūt. Et
h̄ videt rōnabil⁹. q2 ſm iſtā viaꝫ dictū
ps̄.q̄ō allegabat fuit pabolicū:⁊ ꝯn̄ter
lr̄aliter exponit de chꝛo :⁊ chꝛus allega
bat ad lr̄aꝫ:ſm ꝙ cōſueuit facere. Scd̄ꝫ
aliā ꝟo dictū illō eſt hiſtoꝛicū : ⁊ chꝛs al
legaret in ſenſu ſpūali. ⁊ ꝯn̄ter nō argu
eret vel ꝓbaret efficacit : q̄uis etiā iſta
rō non cogat. Dicit ġ (Nunq̄ legiſtis
in ſcp̄turis)id ſupple q̄ō dicā.q.d.vtiq̄
legiſtis in pſal.(Lapidem.i.chꝛm ſm
Chꝛyſ. ⁊ Rab.(quē reprobauerūt edi
ficātes).i.p̄dicti agricole ⁊ doctoꝛes iu
deoꝝ ſm Hiero. ⁊ Rab. Dicti ſūt autē
edificātes:q2 ad ipos ptinebat ꝯſtrue-
re tēplū ſpūale.i.ſynagogā:quā docen-
do legē ampliabāt ⁊ reparabāt. Et ſm
Chꝛyſ.q2 ſic̄ edificatoꝛ dolat nodoſos
lapides : ita doctoꝛ coꝛrigit vicia circa
hoīes.(Hic fact⁹ eſt i caput anguli).i.
vt ſit caput anguli. Hila. Eſt em̄ caput
anguli fact⁹: q2 eſt int legē atq̄ gentes
lateꝝ vtriuſq̄ ꝯiūctio. Hec ille. Vtꝝ-
q̄ em̄ ꝑplm iudaicū ⁊ gentilē in ſua fide
ꝯiūxit. vt dr̄ Rab.(a dn̄o factū eſt iſtō)
q̄ miſit filiū ſuū ad redēptionē ⁊ cōuer-
ſionē mūdi(⁊ eſt mirabile):caput eccl̄ie:
ſm Chꝛy.(in oclis nr̄is).i.an̄ oclos no
ſtros:q̄ eū poſſum⁹ videre p fidē. vt idē
dr̄. Vel ly iſtud.nō demōſtrat pſonā ca
pitis:ſed factionē ei⁹.i.ꝑlatōeꝫ q̄ fact⁹
eſt caput. vt ſit ſenſus: Ad nō factū eſt
iſtud/nō q̄dē iſtud caput: ſꝫ iſtō ꝙ h̄ la-
pis ſit caput.q̄ō fuit mirabile in oculis
iudeoꝝ/q̄ ita gētes puifaciebāt: vt non
mō cū eis nō māducarēt:ſꝫ etiā iudica-
bant eos indigñs q̄b⁹ dei ꝟbū p̄dicare-
tur : vt ptꝫ p aplm. j. Theſ. ij. dicentē.
Prohibētes nos gētib⁹ loq̄.ſ.ꝟbū ſalu-
tis. Et tanta erat iſta deſpectio:vt etiā
poſtq̄ aliq̄ coꝝ ad fidem fuerāt ꝯuerſi
diſceptarēt aduerſus petrū : q̄ coꝛneliū
viꝝ gētilē baptizauerat:ꝙ cū eo mādu-
caſſet. vt ptꝫ Act. xj. (Jō dico vob̄) q̄

chrm̄ reprobat;(q2 auferet a vob regnū
dei).i.regimē xp̄i ſui q̄ eſt regnū eius.
Regnū ei dei eſt eccl̄ia militās i q̄ regit
ds/q̄ ablata eſt ab eis (⁊ dabit gēti fa
ciēti fruct⁹ ei⁹).i.apl̄is et ſucceſſorib⁹
eius. Uel ſm s. Tho. ⁊ Orig. p regnū
dei intelligit ſacra ſcptura:q̄ ablata eſt
ab eis q̄rtū ad ver⁊ ſanū intellectū ei⁹:
⁊ data eſt fidelib⁹ chr̄i:q̄ ex ea p̄ducunt
fructū fidei ⁊ oper bonoꝝ. (Et q̄ ceci/
derit ſup lapidē iſtū/cōfringet:ſup quē
vo ceciderit/cōteret eū) qd̄ plus eſt q̄
cōfringi:ſm Chryſ.q2 eſt cōfringi mi/
nutatim. Et ſm Hiero. ⁊ Aug. ⁊ ſctm̄
Tho.cadit ſup lapidem q̄cūq3 peccat.
Talis eñ non cōfringit a chr̄o/ ſed ipe
ſeipm frangit: ſic vas cadens ſup lapi/
dem ex ſuo modo cadēdi ſe frangit. Ca
dit vo lapis ſup aliquē qñ illum punit.
Iſti g̃ caſuri erant ſup lapidē per pctm̄
⁊ lapis ſup eos per ſupplicīū/malos ma
le pdendo. Uel ſm Chry. ⁊ ſctm̄ Tho.
cadit ſup lapidē/q̄ credēs in lapidē pec
cat. Iſte nō totalit cōfringit:q2 ſtat va
fides:⁊ reſeruat per patiam ad ſalutez.
vt dr̄ Chryſ. Ille aūt ſup quē cadit la/
pis: ē ille q̄ chrm̄ negat. Iſte ex toto cō
minuit:nec in ſe aliq̄d h3 vñ repari poſ/
ſit/ſtante p̄uatione lumis fidei: ex qua
eſt p̄mus motus in iuſtificatiōe impÿ.
S3 q̄re chr̄s dicit lapis: R̄ndet Chry.
Quia eſt fundamētū forte /qd̄ nec aq̄s
ſeductionū:nec tēpeſtatib⁹ pſecutionu3
mouet. Et ſcd̄o pp̄ter ſilītudinē ad cō/
minuēdū ⁊ q̄ſſandū (⁊ cū audiuiſſent
p̄ncipes ſacerdotū et phariſei pabolas
eius cognouerūt q̄ de ipis diceret) et
tamē nō penituerūt. Uñ ſequit (Et q̄/
rentes eū tenere) vt occiderēt (timue/
rūt turbas:qm̄ ſic ,pphetā eū habebāt)
ipe turbe: ⁊ q̄nter tumult⁹ fuiſſet. In h̄
aūt eſt morale documētū qd̄ Chry.tan
git di. Hec eſt differentia bonoꝝ hoim
⁊ maloꝝ. Bon⁹ em̄ comp̄henſus in pcō
gemit/quia peccauit:malus aūt fremit
nō quia peccauit / ſ3 q2 comp̄henſus eſt
in pctō:⁊ nō ſolū pniam nō agit:ſ3 ma/
gis aduerſus corripientē iraſcit. Uñ et
iſti dep̄henſi magis ad maliciā ſunt ex/
citati. Hec ille.

Sabbato poſt dñicā. ÿ. Quad.
Textus euāgelÿ. Luce xv.

Homo q̄daz habuit du/
os filios et dixit ad ole/
ſcentior ex illis pr̄i. Pr̄
da mihi portōez ſubſtā
tie que me cōtingit. Et diuiſit
illis ſubſtātiā. Et nō poſt mul/
tos dies q̄gregatꝫ oīb⁹ adoleſcē
tior fili⁹ pegre p̄fectus eſt in re
gionē longinquā: ⁊ ibi diſſipa/
uit ſubſtantiā ſuā viuēdo luxu
rioſe. Et poſtq̄ oīa cōſūmaſſet
facta eſt fames valida in regio
ne illa: ⁊ ipe cepit egere. Et abi
it ⁊ adheſit vni ciuiū regionis il
lius: et miſit illū in villā ſuā vt
paſceret porcos. Et cupiebat
iplere ventrez ſuū de ſiliq̄s q̄s
porci mād
ucabant: ⁊ nemo illi
dabat. In ſe aūt reuerſus dixit
Quāti mercēnarÿ in domo pa/
tris mei abundant panib⁹: ego
aūt hic fame pereo. Surgam ⁊
ibo ad pr̄em meū: et dicam illi.
Pater: peccaui in celū ⁊ coram
te: iā nō ſu3 dign⁹ vocari fili⁹ tu
us: fac me ſic vnū de mercēna/
rÿs tuis. Et ſurgēs venit ad pa
trē ſuū. Cū aūt adhuc lōge eſſ3
vidit illū pr̄ ſu⁹ ⁊ miſcdia mot⁹
eſt: ⁊ accurrēs cecidit ſup collū
eius ⁊ oſculat⁹ eſt eū. Dixitq3 ei
fili⁹. Pr̄ peccaui in celū ⁊ cora3
te: iā nō ſu3 dign⁹ vocari fili⁹ tu
us. Dixit autē pr̄ ad ſuos ſuos.
Cito p̄ferte ſtolam primā ⁊ in
duite illū: ⁊ date anulū i manu
ei⁹: ⁊ calciamēta in pedes: ⁊ ad
ducite vitulū ſaginatū ⁊ occidi
te: ⁊ mādlucem⁹ ⁊ epulemur: q2
hic fili⁹ me⁹ mortu⁹ erat ⁊ reui/
xit: plerat ⁊ inuētus eſt. Et ce/